

Serbian
Testimony
63-1128M

SVEDOČANSTVO

Shreveport, Louisiana, SAD
28. novembra, 1963.

www.messagehub.info

null
"...u dane glasa..." Otk. 10:7

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi napori su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao William Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima.

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

sada. I Ti zaustavljaš moju bolest. Ti me činiš zdravim. Ja sam zahvalan u svome srcu za Tebe, Svemogući Bože.”

SVEDOČANSTVO

1 Brate Don, hvala ti. Ovo je nekako brzo iznenađenje. [Neko kaže: "Lepo." - Urednik] Pa, to je... ["Amen."] Hvala vam, ko god je to rekao. [Neko kaže: "Ja sam."- Urednik] Hvala vam puno.

Uživao sam u ovim pesmama. Moji, volim to slušati! Znaite, volim dobro pevanje i čujem ga puno kada dođem ovde dole. Inače, ja nisam... Kada dođem dole održati službu isceljenja ili nešto, moram nekako ostati sam, sam sa sobom i onda momci snime te kasete. I onda kada stignem kući ili imam nešto da odradim u kancelariji, onda sednem dole i slušam te kasete ponovo i ponovo. I čujem sve šta je rečeno.

2 I drago mi je da vidim brata Gerholtzera ovde ovog jutra, starog prijatelja Evandolja, bio je godina unazad u istome poslu molitve za bolesne, možda godinama pre nego što sam ja znao za molitvu za bolesne. I tako, drugi ljudi ovde, lični prijatelji. Video sam veliku grupu ovde sinoć iz šatora gore u Jeffersonville-u. I tako, jako smo sretni.

I sreo sam brata Young Browna. Rekao sam: Brat Jack je rekao da je njegovo ime Young i to mu pristaje." ["Young" znači "mlad"- prevodioc.] Kada mi je rekao da ima šezdeset i nešto godina teško sam mogao poverovati. On se nije ni malo promenio od prvog puta ovde u Shreveportu. To je tačno, baš izgleda isto.

3 Dobro, Bog nam je dobar. I sviđa mi se ovo, način na koji su bile ove pesme jutros, s dubinom u tome, nešto što je stvarno, nešto što znači nešto. Možete to upiti. Teško sam se suzdržavao od toga da zaplačem glasno kada sam ih čuo kako pevaju tu pesmu, nešto u vezi 23. Psalma tamo. I onda stići ovde i ta divna pesma koju su upravo otpevali, taj trio tamo. Samo misliti o...

Postoji nešto u tome što osetite unutar vas, pulsiranje vaših emocija, znajući da je Kraljevstvo Božije blizu pri ruci. Sve te stvari o kojima smo govorili i pitali se sada se trebaju dogoditi. Neki od nas možda zaspemo pre nego dođe to vreme, ali to neće zaustaviti naše uskrsnuće jer nam to daje privilegiju dolaska pre nego se ovi promene.

4 "Truba Božija će zatrubiti, mrtvi u Hristu će ustati, a mi koji smo živi, preostali." Jeste li primetili poredak uskrsnuća? "Bićemo podignuti zajedno s njima." Mi susrećemo jedni druge pre nego što susrećemo Njega. "Biti podignuti zajedno da ih susretnemo...s njima da susretnemo Gospoda u vazduhu.

Vidite, On je Bog i onda kada on želi biti proslavljan, to je baš ono što je Njegova priroda da bude proslavljan jer je On Bog. I On zna ako smo tamo gledajući iz ugla oka da vidimo ako je neko drugi tamo, ali, i onda to

ne bi bio potpun način slobodnog proslavljanja. Kada stojimo tamo i znamo da smo sreli jedni druge prvo i pozdravili jedni druge i onda stati pored Njega koji je sve to uzrokovao i pevati pesme otkupljenja! Kao što je brat Jack puno puta izjavio: "Kada anđeli budu kružili zemljom, s pognutim glavama, ne znajući o čemu mi govorimo." Vidite, jer oni nisu nikada bili otkupljeni. Ali mi smo morali biti otkupljeni i kako ćemo Ga krunisati Kralja kraljeva i Gospoda gospodara.

5 Ne znam šta reći. Nisam mislio ništa reći, samo sam došao ovde. Mislim da je vreme za svedočanstva, samo da dam svedočanstvo. I tako, večeras, Gospodnjom voljom, mislim... Gledao sam na mali raspored i ja... Za službu i mislim da treba da donesem večeras svoju poruku o Uskrsu ili izvinjavam se, poruku Zahvalnosti večeras. I onda želimo uzeti, možda ostatak nedelje, ako je Gospodnja volja u molitvi za bolesne. Želimo da se okupite, nakon ovog malog jubileja Zahvalnosti što je sećanje na veliki sastanak koji se održao ovde jednom u Shreveportu, malo...pre otprilike tri godine kada ste imali ovo otkrivenje o ulasku. Gospod je blagoslovio tako moćno ovde na tom sastanku. I verujem da će Gospod nastaviti i neka bi duše bile spašene ovde, dok zadnje ime ne bude u Knjizi u Božijoj velikoj stanici za snimanje na visini, oni koji su prihvatili Hrista za Spasitelja, bili ispunjeni njegovim Duhom.

6 Sada pogrimo svoje glave samo na trenutak. Razmišljam o citatu iz Pisma ovde.

Gospode Isuse, mi smo najzahvalniji ljudi ovog jutra, ali još uvek, mi smo baš ograničeni u izražavanju. Kada bi se naša srca prepustila onome čemu želimo, ne znamo kako bismo se ponašali. I tamo, bez sumnje si Ti rekao: "Ne bi bilo dovoljno mesta da sadrži blagoslove koje bi Bog izlio na nas." I zahvalni smo za ovo. I samo molimo, Gospode, dok spuštamo glave u obožavanju Tebe da ćeš ti primiti naše zahvaljivanje. Ima toliko stvari za koje trebamo biti zahvalni i ne bismo ih mogli izraziti, ali samo kažemo: "Neka je hvala Bogu!"

7 I iznad svih stvari za koje smo zahvalni je taj veliki Poklon Božiji svetu, kada je Bog dao Svoga Sina da otvori put našem otkupljenju. Mi smo toliko zahvalni za To! I prihvatamo to i od tada smo... Gospode, mogu se setiti od kada sam bio mali dečak to je zašto sam živio. I sada dok starim, znam da će sunce zaći, ne još puno puta, dok ne budem pozvan i ono za šta sam živio ići ću da uživam. Znam, Gospode, da ima puno dragih građana istoga Kraljevstva koji isto čekaju ovoga jutra, to vreme da dođe. Jer ono zbog čega smo krenuli na put da Njemu služimo i da pokušamo usmeriti naše sugrađane prema Životu Večnom, taj veliki čas se brzo približava. Možemo to baš nekako osetiti duboko u nama da je bliže nego što možda možemo i misliti.

je došlo na moje srce. Sada, nebeski Oče, Ti znaš da su ove stvari istinite. Ti znaš iz dubine moga srca da je to istina. Nemam razloga, Gospode, da kažem išta nego ono što je ispravno. I molim se, Bože, da danas...neka mi srce oseća da vidi svu tu hrišćansku braću i sestre ovde, koji su moja braća i sestre u okovima Hristovim, da se raduju sa mnom, sa zahvaljivanjem, za moju malu saputnicu [Prazno mesto na kaseti - Urednik.] sačuvanu. [Prazno mesto na kaseti]... zemlja proslavlja Boga. Neka priroda slavi Boga! Neka sve što diše slavi Boga, i bude zahvalno za ovo veliko vreme koje imamo.

76 Dragi nebeski Oče, tamo vidim da je tamo mali dečak koji sedi ovde u invalidskim kolicima. Drugi su ovde koji su bolesni i u potrebi. I baš dok si Ti Bog spasenja našim dušama, Ti si Bog koji isceljuješ sve naše bolesti i boli. I Ti si još uvek...s ovim svedočanstvima, samo jednim ili dva, kada oni prelaze u hiljade, koja je tvoj ponizni sluga video kako ti činiš i radiš, bez jedne mane u tome, igde. I znamo da si Ti još uvek Jahve-Jireh, i Ti si već pribavio Žrtvu za isceljenje. Isti Bog koji je uklonio tumor s boka moje žene, ti si baš toliko Bog ovde u Sheverportu koliko si Ti u Tucsonu, i još uvek sam bio miljama, dve hiljade milja udaljen od nje tada. Molim, Bože, da tvoja sveta prisutnost napuni ovaj šator danas, sa isceliteljskom silom, koja će isceliti svaku bolesnu osobu koja je ovde, da ovi blagoslovi zahvalnosti mogu nastaviti odzvanjati, napred i nazad, preko države, Gospode, da si Ti isti juče, danas i zauvek. Daruj to, večni Bože.

77 Sada dok vi ljudi sedite ovde, stavite svoje ruke jedni na druge i molite. Povežite se zajedno u jedinstvu vere u prisutnosti Božijoj i zapamtite da je svako od vas privilegovan. Bog će mi suditi, jesam li vam rekao istinu ili nisam. Je li to ikada izneverilo, jesam li vam ikada rekao išta osim onoga što se dogodilo?

Kao što je Samuel rekao jednom, dok su oni išli načiniti kraljem, Saula. On je rekao: "Jesam li vam ikada rekao nešto u Ime Gospodnje a da se nije dogodilo? Jesam li vam ikada molio za novac za svoju hranu?" "Ne, Samuele, ali još uvek želimo kralja. Još uvek želimo našeg zemaljskog kralja." I Samuel je znao da je Bog bio njihov Kralj.

78 Kažem vam, ovog jutra, ljudi, podsećam vas, jeste li ikada videli dar Božiji kako je ijednom izneverio, to je o čemu smo čitali ovog jutra? Ne, nikako. To je Isus Hrist, to ne može izneveriti. Nauka je to potvrdila. Crkva to zna. I On je ovde upravo sada, upravo u ovom trenutku. On je ovde. I jedina stvar koja tome nedostaje je da vaša vera uzme tu Reč i pomaže Je vama i On će vas isceliti.

I s vašim rukama jednih na drugima, povičite Bogu, sa svim svojim srcem, i kažite: "Gospode Bože, Stvoritelju neba i zemlje, Ti koji možeš zaustaviti oluju, pre dve hiljade godina, Ti si to učinio i Ti to činiš upravo

Nisam joj rekao.

I kada je nazvala, ona je bila sva sretna. Rekla je: "Billy, moram ti nešto reći, dragi." Ona je rekla: "Nema ni jedan znak tumora da je ostao igde. Doktor je rekao da on nije mogao pronaći ništa." Rekla je: "Bila sam tako sretna! Gospođa Norman i mnoge od sestara ovde, njih dve ili tri, bile su s nama ovde u sobi." Ona je rekla: "Doktor je rekao: 'I ti misliš reći!' Ja ne mogu razumeti. Pre mesec dana, tumor je bio tamo veličine grejpfruta. I rekao je: "Gospođa Branham, budite mirni, nema više ni jednog znaka tumora na vama."

72 To je Gospod naš Bog! Dan zahvalnosti? O, hvala Bogu na daru Isusa Hrista, uzvišenom Daru koji je isti juče, danas i zauvek! To je istina. Ja ne verujem u zakletve nebom ili zemljom ili ičim drugim. Ali s Biblijom na svome srcu, i Bog kojega volim, zna da je svaka reč toga zaista istina. Dan zahvalnosti! Kada sam pomislio da bi sutra morao, ili nekoliko sledećih dana, morao bi možda čak napustiti sastanke da odem. Nisam čak mogao obećati ljudima da ću se vratiti u vreme Božića kući, zbog svoje dece, da ih vratim nazad kući za Božić, znajući, drhteći dole u svome srcu, da operacija čeka moju ženu, s tumorom veličine grejpfruta. I tamo je to bilo.

73 I Ista Reč Božija koja je rekla: "Kaži šta god hoćeš i biće tako."

I rekao sam: "Tumor je nestao. Oni to neće nikada više naći."

I to je nestalo, danas. I najbolji hirurzi i najbolji doktori su bili među ovim osobljem u Tucsonu, Arizoni, kada, pre nekoliko dana, tamo je bio veliki ogroman tumor ovakav. I isti doktor nije mogao naći traga tome svemu i napisao je slobodnu izjavu ovako, da: "Gospođa Branham nema znaka tumora, nigde uopšte."

O, hvala Bogu! Ovo je dan zahvalnosti za mene. Znati iznad toga, da jednog dana to malo lice koje sam oženio tamo, slava Bogu, neki dan ove staračke oznake smrti će izbledeti i bićemo tamo u liku mladosti i nikada više da ne ostarimo. I dar Božiji kroz Isusa Hrista, Duha Svetoga kojeg smo primili sada, je ono što nam daje ovo sidro.

74 I pogledajte na to danas, prijatelji. Pa ako pričate o zahvalnim ljudima. Mi moramo biti najzahvalniji ljudi od svih na svetu. Pored isceljenja, pored ovih stvari koje se događaju, šta je to? To je apsolutna sigurnost da isti Bog, istom prirodom, isti Vatreći stub, isti Anđeo Božiji, isti Isus juče, danas, i zauvek, čini iste stvari, istom Silom, kroz isto Ime. Kakvo sidro duši, postojano i sigurno! Neka vas Gospod Bog neba bogato blagoslovi svakoga. Pogrimo svoje glave.

75 Gospode, zahvalan sam, Gospode, ne znam šta da kažem. Jednostavno ne mogu to izraziti. Kada je ta himna bila otpavana malo pre i ti ljudi su pevali tu pesmu, moje srce je skakalo od radosti. I svedočanstvo

I molimo da nas Ti blagosloviš sada i nastaviš sa Svojim blagoslovima koje si nam Ti davao ovoga jutro. I sada dok čitamo deo Tvoje Reči ili stih ili dva, molimo da veliki Duh Sveti uzme ove stihove i svedočanstvo na Njegovu čast. U Ime Isusovo molimo. Amen.

8 Razmišljao sam o mestu ovde, verujem da se nalazi u Korinćanima, 2. Korinćanima 9:14. stih i 15.

...a svojim molitvama za vas čeznu za vama zbog preobilne milosti Božije u vama. Hvala Bogu na njegovom neizrecivom daru.

Pavle ovde govori o milosti Božijoj koja je u vama, neizrecivom Daru Duha Svetoga koji prebiva među ljudima. On je zahvaljivao Bogu za ono što su oni imali, Duh Sveti je došao na ove ljude, neizreciv Dar Božiji tako vredan i čist.

9 Sada nemam ništa u svome umu, tačno, tako da sam mislio da ću samo dati malo svedočanstvo o svome iskustvu s Hristom u zadnjih nekoliko dana. To je bilo najslavnije!

Celi moj život, znate. Čuli ste me, mnogi od vas. I mislio sam ovo reći za neke od ljudi iz Šatora koji sede ovde. Na... Moja zajednica u Šatoru je sastavljena od oko tri nacije, ujutro, kada govorimo: Mexico, Canada, Sjedinjene države. Skoro pa svaka... Ovde neki dan je bilo dvadeset i osam različitih država za jednu malu službu nedeljne škole, vidite, predstavljenih dvadeset i osam različitih država. Želim ovo reći na slavu Boga. U putovanjima, mislim da... Kroz molitvu i molbe budući da smo bili odbačeni kako što smo bili, odbačeni od crkvenog sveta, takozvanog danas, Šator je narastao u najsnažnije sedište Božije milosti od ijednog mesta za kojeg znam na svetu. Nisam nikada video tako nešto, kao što Gospod radi tamo. To je samo...to je neizrecivo, kako, što On radi tamo, baš u poniznosti, baš ljudi koji dolaze od svuda. I zahvalni smo za to malo sedište u kojem se neki ljudi iz zemlje okupljaju da uživaju u milosti i šire milost drugima.

10 Sada, celi svoj život, činilo se da sam hteo ići na zapad. I mnogi od vas ste čitali priče i slušali kasete.

Služba kasetama je proširena celim svetom, svuda. Mislim da je to jedan način koji Bog ima da se raširi Poruka nazad u paganske zemlje, tamo nazad gde treba biti prevedena. I u Nemačku i tako dalje, oni imaju kasete koje idu u njihove zajednice stotinama i stotinama ljudi i stave male stvari u svoje uši i pokrenu to na kaseti. I baš dok govorim, propovednik stoji tamo dajući iste izraze i u druge jezike, i iznosi to pred stotine. I stotine su spašene i izlečene, samo kroz kasete koje idu okolo po svetu. Sve na engleskom, ali se prevodi u puno, puno različitih jezika i plemena po celome svetu. Mi čujemo od njih, nazad kroz poštu.

11 I sada govorim ovo, biće lično svedočanstvo na slavu Božiju da biste mogli to razumeti u nadolazećim večerima, ono što želim reći ako je Gospodnja volja. Vi ćete razumeti. Kao što sam pokušavao reći sinoć, svet dolazi na mesto svog propadanja, politički, društveno, ekonomski.

Kažete: "Ekonomija? Više novca."

Da, ali odakle to dolazi? Mi smo na pozajmljenim porezima koji će biti otplaćeni četrdeset godina od danas. Ona je slomljena. Ona je bankrotirala, nacija, ne ova nacija, nego sve one. I ne postoji način da će se ikada vratiti. I to je zamka postavljena zapravo da gurne naciju u nešto. I svi ste mudri o tome. Dobro, ko ima bogatstvo sveta? Ko to drži? [Neko kaže: "Rim" -Urednik.] Sigurno to čini. Rim to drži. I kada god mi činimo, kada postanemo slomljeni, umesto ovih velikih trgovaca, duvan, viski i tako dalje, kao... Moraju dobiti novac, šta ćemo morati učiniti, ili promeniti valutu ili pozajmiti novac. I kada to urade, to je prodaja prvorodstva upravo nazad, upravo toliko savršeno i baš šta Pismo govori o tome.

12 Voleo bih dobiti mesto jednom, Gospodnjom voljom, kada šator dođe na scenu. I verujem da je to sada uskoro, uskoro idem po celome svetu. Imam sastanke po celom svetu koji dolaze sada. I voleo bih dobiti mesto gde bih se mogao smestiti na oko šest nedelja i samo uzeti te stvari i proći kroz njih, vidite, napred i nazad kroz Pismo.

I zapanjujuće je videti čas u kojem živimo! To me plaši. To me plaši, ne zato... U mom srcu zvona radosti zvone znajući da je dolazak Gospodnji tako blizu na dohvata ruke. Ali, ono što me plaši je to što ih je toliko nepripremljenih za čas s kojim se suočavamo. To je loš deo.

13 Koliko vas je čulo priču o vevericama tamo gore onaj put? Mnogi, o, naravno, pretpostavljam, svuda. Nešto malo poput toga se dogodilo neki dan. I bio sam... Čuli ste priču o planinama, spuštajući se, kada je Gospod zapisao te stvari na planinama neki dan. Moj, moj život...

Nisam propovednik. Svi to znaju. Nisam propovednik. Ali to je sastavljeno u duhovnom obliku, posmatrajući stvari i gledajući stvari kako se kreću i unapred upozoravajući ljude o stvarima koje se dogode. I to je samo... To je kakav sam. Ne mogu si pomoći, ništa više nego što vi možete pomoći onome kakvi ste. Ali Bog nas je stavio, svakoga u telo da činimo određene stvari. I ja gledam svaki mali pokret, svaki cilj, svaki motiv, jer je sve upravljano od...upravljano duhom.

14 Ova crkva je ovde stavljena sa svrhom. Postoji duh iza ove crkve. Sigurno. Duh iza vašeg doma, iza svake zgrade. Iza svega postoji duh, motiv i cilj. Ova crkva dolazi ovde da uveliko uzvisi neki ljudski sistem ili nešto, onda njen motiv nije ispravan, ali ako je stavljena ovde da pokuša postići nešto za Kraljevstvo Božije onda motiv i cilj, oboje je ispravno, ako

molim se da joj Ti budeš milostiv. I ako ona mora ići kroz tu operaciju, pomoz joj kroz to, Gospode. Ako bi je izgubio sada, ne znam šta bi uradio. Ja sam star čovek. I ta mala deca koja trebaju biti odgajana i šta bi ja mogao učiniti? Budi joj milostiv, Gospode. Ti znaš koliko je volim." I rekao sam: "Ja samo molim da joj Ti pomogneš."

69 I dok sam se molio, čuo sam kako Nešto govori: "Ustani na svoje noge." I samo sam nastavio dalje, moleći se, jer sam pomislio da sam možda to umislio. I dok sam se molio dalje, Nešto je reklo: "Ustani na svoje noge." I prestao sam moliti i pogledao gore. I slika Hrista, ona koja...

Nikada nisam mario za Sallmanovu sliku. Sviđa mi se Hofmannova slika, Glava u trideset i trećoj, znate. I imam veliku sliku toga, jer kada sam Ga video u viziji tog puta, to je baš kako je On izgledao. I tamo je to bilo, namestio sam to tako da bi On gledao upravo u mene kada se molim, na ovoj slici.

I pogledao sam tamo gore i pogledao sam u sliku. I pogledao sam okolo. Pomislio sam: "Šta je to bilo, 'Ustani na svoje noge'?" Pomislio sam: "Dobro, ustaću na svoje noge." I ustao sam na svoje noge.

70 Baš isti Glas koji je govorio gore tamo na gori te noći, isti Onaj koji uvek dođe. Rekao sam: "Gospode, Bože, jesi li to bio Ti koji si govorio Svom sluzi?"

On je rekao: "Samo reci reč i neće više biti tumora."

Ustao sam tamo na kratko, da dođem k sebi. Mnogi od vas znaju, ovde unutra, ljudi u Šatoru znaju šta je bilo, da je ona to imala. Rekao sam: "Onda govorim u Ime Gospoda Isusa Hrista, da će je taj tumor napustiti." Toliko ju je mučio, bila je u krevetu tri ili četiri dana, s time. Rekao sam: "Oni neće nikada naći ni trag toga. Jer, Gospod moj Bog, koji je Stvoritelj, koji može zaustaviti vetrove i oluje, i može ukoriti mora, i dovesti sve to, On je Stvoritelj neba i zemlje. I ja Ga volim i verujem Mu i verujem da se ovo vreme sada približava kada će biti ove stvari. I Ti koji si mogao stvoriti veverice i staviti to u postojanje, možeš uzeti neprijatelja iz postojanja." Rekao sam: "Kada se đavo zamotao u tu oluju... Vetar je Božija kreacija. Voda je Božija kreacija. Ali je đavo došao u to, to je šta je on uradio, i učinio je da more podivlja, na taj način." Rekao sam: "Ti si to mogao smiriti. I Ti koji si mogao to umiriti, možeš ukloniti tumor od moje žene. I kažem da je to učinjeno upravo sada, nikada se to više neće naći. Gotovo je."

71 Izašao sam napolje odatle sa sigurnošću, rekao sam svom sinu i snaji. Mi smo stigli dole, sinoć sam uleteo ovde na brzinu da imam sastanak i vratio se nazad, nazvao je. A ona nije znala ništa o tome još.

dovoljna."

65 Tako, prekjuče, pre nego što sam otišao, znajući, ona je rekla: "Nemoj me zvati dok ne budete imali službu brata Jacka te noći, onda mi reci kakav ste sastanak imali i kako su ljudi dole u Shreveportu. Onda," rekla je: "Preneću ti šta je doktor rekao." Rekao sam: "U redu, draga." I poklopio sam slušalicu.

Juče, prekjuče, kada sam kretao odatle, u kući, ušao sam unutra i... Uvek kada odlazimo sva deca i svi mi se okupimo i kleknemo okolo tamo u sobi i molimo se. I Gospod, mi kažemo Gospodu... Kada idem preko mora, kažem: "Gospode Isuse, brini se o mojoj porodici." I oni se mole za mene, da mi Bog pomogne, da se možemo ponovo susresti zajedno. Onda sva deca počnu plakati i stvari, znate, jer, znate kako je to.

66 Govore da je predsednik Kennedy bio upucan? Morali su me štititi puno puta od toga da budem upucan sa infracrvenim nišanom, i možda oko tristo ili četiristo kilometara udaljeni, po noći. I oni mogu videti upravo isto kao što mogu po danu, kroz taj dvogled noću. I bio sam u katoličkim zemljama gde su radikali i sve, dole u Mexicu tamo gde oni šalju nazad i šalju reč, telegramske poruke na kojima je svašta napisano: "Mi ćemo te srediti večeras," i tako dalje na taj način, idući unutra i napolje, i tražeći me. I možda će me srediti jednom. To je u redu. Ali imam Nešto što će se pobrinuti za mene kada dođe to vreme, vidite.

67 I onda kada sam krenuo da odlazim ponovo, baš sam, neki dan, kleknuo sam dole, prekjuče i kleknuo sam dole u sobi. I pogledao sam okolo. Pogledao sam okolo, bio sam tamo nekoliko dana, usamljen, niko nije bio tamo u kući. I rekao sam: "Nebeski Oče, molim te da budeš milostiv sada i pomogneš mi. Idem dole u Sheverport da učinim sve što mogu da pomognem Tvome kraljevstvu." Rekao sam: "Koliko smo puta moja žena i ja klečali ovde u sobi ovako! Mi molimo. I danas sam tako usamljen za njom." I rekao sam: "Sutra ona ide unutra i možda neću biti u mogućnosti završiti svoj sastanak, jer će ona možda biti odvedena u bolnicu zbog ovog velikog tumora za kojeg smo te zamolili da ga odstraniš. To je raslo i raslo dok sada mora biti odstranjeno." I rekao sam: "Preklinjao sam Te."

68 I rekao sam: "Gospode, ako je ona rekla nešto pogrešno, kada ona... kada tamo, bio sam slomljen. Ako je rekla nešto pogrešno," rekao sam: "Gospode, samo misli, ona nije ni jednom, niti jednom mi nije ništa rekla što odlazim na Tvoje sastanke." Rekao sam: "Ti ćeš... Ona je uvek imala moju odeću čistu i spremnu, i držala me za ruku i plakala i molila, i govorila: "Kada bi barem mogla učiniti nešto da pomognem Gospodu!" I rekao sam: "Pogledaj na njeno stanje, Gospode. I nemoj-nemoj to učiniti. Nemoj, molim te nemoj, Gospode." I ja-ja sam rekao: "Bože, pomози joj,

su motivi usmereni na taj način.

15 Sada, razmišljao sam, od kada je služba i prva, druga i treća faza službe. Kada sam prvi put došao u Sherveport, rekao sam vama ljudima da Gospod...vi biste položili svoje ruke gore, kao na moju ruku i to bi označilo isto. I Duh Sveti nije ni jednom izneverio, nego vam rekao upravo ono šta nije bilo u redu s vama. Onda sam vam ja rekao to. On mi je rekao toga dana, da: "Biće vreme kada ćeš znati samu tajnu srca," ne znajući da Reč govorio da će to biti. Nisam to znao. Ali Reč to kaže: "Reč Božija otkriva misli i nakane srca," Jevrejima, 4. glava.

16 Sada, Reč, vidite, ne smete nikada napustiti tu Reč. Vi morate ostati upravo s Rečju, na način na koji je Ona zapisana. Nemojte Joj davati nikakvo vlastito tumačenje. Samo Je recite onako kako je zapisana. To je Božija Reč i to je Bog. Bog i Njegova Reč su isto, baš isto.

I kao što sam rekao sinoć, ima deo Reči postavljen za svako doba. I postoji neko pomazanje koje se spusti koje projektuje taj deo Reči za to doba. I vidite gde smo danas. Čitajte šta bismo trebali raditi, onda ćete znati koliko smo daleko. Vidim samo jednu stvar koja je ostala, dolazak Gospoda Isusa u bilo koje vreme, Uznesenje za Crkvu i mi Ga trebamo susresti u vazduhu. Sada, ove stvari se moraju ispuniti u ovome danu, baš kao što je On obećao da će On činiti.

17 I onda otprilike pre pet godina, nakon što je to odslužilo svoje vreme. Svaka od ovih faza je odslužila svoje vreme. I On daje vizije i mnogi od vas koji slušate kasete i tako dalje, znate da je dolazila još jedna faza i On je to jednostavno izvukao tako savršeno. Postoji čovek koji sedi upravo ovde sada, gledam ga, bio je tamo i video kako se događa onako savršeno kako sam to ikad video u svome životu. I čak je uslikao ono što je Gospod Bog rekao da se treba dogoditi. I otišli smo upravo tamo i tamo je To bilo, baš onako kako je On rekao. Baš oko...

18 Kao 17. marta, izdanje Life magazina iz marta, videli ste taj krug svetla u nebu, trideset milja visoko, dvadeset sedam milja široko. Zašto, vlaga je samo devet milja visoko i oni ne mogu čak ni izmisliti šta je to bilo.

I upravo je sedeo čovek ispod toga, čovek koji sedi ovde prisutan sada, sedeo je tamo pored mene kada je sedam anđela sišlo od Boga, vidljivo stojeći upravo tamo i govorili su mi o kraju vremena i ovim otkrivenjima i stvarima knjige Otkrivenja, sedam pečata i rekli su: "Vrati se kući i jedan po jedan će doneti Poruku." Sigurno, to je tačno. I To se vratilo gore i počelo se pretvarati u belo dok je išlo gore, nastavljalo gore, i eksplozija koja je zatresla planine dok nisu kamenja veličine kante pala s planina tako.

19 I ništa nije bilo okolo. Čak su i novine rekle da su proverili je li došlo do probijanja zvučnog zida, ili avion ili nešto. Nije bilo ničega, nijedan avion gore ili išta. Osim toga, avion koji probija zvučni zid nije to mogao učiniti.

I onda je bilo unapred rečeno da će biti tako, šest meseci pre nego što se dogodilo, šest meseci. I tamo je To bilo. I nauka to proučava danas, upravo tamo u Tucsonu i različitim mestima, oni ne mogu razumeti šta je to bilo tamo gore. I onda ako uzmete taj časopis i pogledate, možete čak videti oblike Njihovih krila još tamo dok oni idu gore, sedam Anđela. I znamo da su ove stvari tačne, prijatelji. O, ako je ikada bilo vreme da bi crkva trebala biti u dubokoj iskrenosti to bi trebalo biti upravo sada. Sada!

20 Ali baš, To je meni učinilo nešto, u meni samome. Zadnjih pet godina sam se pitao u čemu je problem. Osećao sam u svome srcu kao da sam bio u potpunosti slomljen s nečim i nisam mogao shvatiti šta je to bilo. Tokom vremena te velike slomljenosti, i tako dalje, ja sam išao okolo i okolo po državi.

I vlada me je držala pod istragom jer, dok imamo sastanke, neko napiše ček "William Branham" i ja bi to samo potpisao i vratio nazad. I kada smo dobili paket svih naših sastanaka i kada su oni razmatrali kroz to i pronašli da je to išlo za plaćanje kampanje. Ali, kada sam potpisao svoje ime na to, identifikovao sam ček sa sobom, i oni su me imali i bio sam dužan vladi tristo hiljada dolara. I oni me ne bi pustili da odem, i morao sam ostati ovde i tako dalje, dugo vremena da pretraže sve ovo. I nisam, sve je prošlo... Oni su rekli: "Da, to je otišlo za kampanje, ali ljudi su napisali ček tebi. I kada vi to potpišete, vi se identifikujete s čekom i vi ste dužni porez na to. Ako vi to niste nikada čak ni držali u ruci sekundu, to je i dalje vaše jer ste to potpisali."

21 Ja to nisam znao. Ja ne znam svu mehaniku ovih zakona i stvari. Trebao sam imati pečat da zapečatim to umesto da potpišem to. Kada sam to potpisao to znači da je to moje. I onda su oni zasekli baš u paket i pronašli, tamo, to je bilo postavljeno ravno u fond i potrošeno dalje tako. Ja primam platu od svoje crkve, od sto dolara nedeljno. Tamo sedi poverenik, sedi upravo tamo, koji zna da je to tačno. I to je sve što dobijem od toga. I inače, to ide baš u kampanju.

22 Sada, osećao sam se kao da sam bio slomljen, zadnjih četiri ili pet godina. Pa, otišao bi gore u Kanadu, baš nedavno, na mali izlet odlaska u lov. I kada sam bio, Gospod mi je pomogao da dovedem celo pleme Indijanaca Gospodu Isusu. I moram se vratiti kada se potoci otope, tamo gore, i stvari, da krstim celo pleme u ime Gospoda Isusa; zbog isceljenja Indijanke koja je umirala u srčanom udaru i sveštenik ne bi došao tamo nazad u džunglama gde sam morao jahati satima, na konju. Tamo oni

mogla suzdržati. Ljudi u kući celu noć. I kao preksinoć, čak i u jedan sat ujutro, ovde su bili ljudi unutra, oko kuće, oko prozora i svugde... Tako onda je bila jako nervozna i rekla mi je nešto žustro, što mi nije smela reći. Vidite? Ona je rekla: "Onda, Bill, ti si uvek odsutan i ja se moram brinuti o ovoj deci sama." Ona je rekla: "Ti nisi nikada ovde." Mi ne možemo donositi svoje odluke zajedno. Ti si ili napolju, otišao..." I ona je počela plakati, otišla unutra, zalupila vratima.

Upravo onda sam rekao: "O, jedna malena!" Rekao sam: "Moj, ja moram..." I krenuo sam napolje.

I To je reklo: "Čitaj 2. Dnevnika 22." To je kada je Mirjam ukorila Mojsija što je oženio Etiopljanku, bilo bi bolje da joj je otac pljunuo u lice nego da ovo učini.

63 I vratio sam se nazad unutra i rekao sam: "Draga, rekla si pogrešnu stvar." I ona je plakala. Rekao sam: "Rekla si pogrešnu stvar, draga. Bog će ti dati da platiš za to. Nisi trebala to učiniti. Ja sam sav slomljen, sam. Ti nisi trebala reći to.

I ona je rekla: "Pa, Bill postanem tako slomljena." I ja sam se samo okrenuo i otišao nazad, jer sam znao da nije bila u raspoloženju da to prihvati, tako da sam se vratio napolje.

I na sledećem pregledu, oko mesec nakon toga, pokazao se tumor.

Prošle godine se to ponovo pojavilo. Kada je to ponovo ispitivala, sada je to naraslo do veličine narandže. Doktor je rekao: "Nemojte više odgađati. Morate operisati." Rekao je: "Tumor koji brzo raste je malign. Ako krene s tog jajnika i uhvati se za bok šta ćete onda uraditi?" Rekao sam: "Doktore, mi verujemo u Boga."

Nikad to nisam rekao crkvi, ili ništa, samo sam pustio. Počeli smo se moliti. I rekao sam: "Gospode Bože, pomози nam, molim te. Molim se da nam Ti pomogneš," i dalje tako. Tumor je rastao dalje i dalje.

64 Onda kada smo otišli za Tucson naš doktor je poslao poruku doktoru, svome prijatelju tamo, rekao je: "Ako... Ti moraš ukloniti ovaj tumor od gospođe Branham odjednom." Rekao je: "Ako ne budeš, postaće maligni." Rekao mu je, rekao je: "Tumor je već narastao, kroz godinu, od veličine oraha do veličine grejpfruta," postao je tako velik. Tamo je to bilo, potisnut napolje na njenom boku, tako. I neki dan...

Ona je to odložila sa strane, nastavljajući, rekao sam: "Pokušaj..." Mi smo molili. Mi smo plakali. Mi smo preklinjali, sve, ništa se nije događalo. Onda je ona išla, morala je otići zadnji...da vidimo, juče. Da, juče je otišla doktoru za zadnji pregled. Rekao sam: "Pa, ja mrzim to da radim, ali mi ćemo verovatno morati odustati. I onda, draga, ti ćeš morati odustati, da imaš...da ti izvade napolje, jer to postaje tako veliko, naša vera nije

život.

59 I brat Malicki mi je rekao, rekao je: "Brate Branhame, kako ti to radiš?" Rekao sam: "Ne znam. Ne mogu ti reći kako je to. To je Bog."

I tako sam držao svoju ruku ispruženu ovako. Rekao sam: "Ovde, ovde je moja žena, znam da s njom nema nikakvih problema. Stavi svoju ruku na moju, draga." I Ona je stavila, a tamo je tumor vibrirao, od žene. I rekao sam: "Draga, imaš tumor, draga, u ženskim žlezdama." A ona je rekla: "Ne osećam nikakve simptome."

Rekao sam: "Draga, ovde je to na mojoj ruci. Podigni svoju ruku. Ona ju je podigla i onda je ponovo položila dole. "Vidiš to?"

Dobro, kada se vratimo kući, imamo jako dobrog doktora prijatelja, išao sam u školu s njime. Povelili smo je dole na pregled. Rekao je: "Billy, nema ništa pogrešno s njome." Rekao je: "Ona je sasvim u redu. Nema tamo tumora."

Rekao sam: "Sam, ne želim sumnjati tebi na reč, vidite, jer si je pregledao, ali postoji tamo tumor."

60 Svi, preko tri ili četiri godine, kada idem uraditi lekarski, kada idem preko mora, ona ide sa mnom na lekarski. I kada je to bilo, nikad to nisam video.

I pre oko dve godine, došao sam jednog dana, sada moram reći celu istinu. Vidite, ne želite samo zaobići nešto, morate reći celu istinu. I ja sam vam izrazio svoju ljubav prema svojoj ženi. Ali još uvek moramo gledati u te stvari. Ja vam govorim Istinu. Nebeski Otac, koji je moj svedok upravo ovde sada, zna istinu. O, u kući, kako je to, baš ovo, to, i sve. Jadna malena prolazi kroz promenu života u ovo vreme, menopauzu.

I u zadnjih nekoliko godina, pre oko dve godine, kada smo imali lekarski, onda je doktor pronašao tumor na levom jajniku. To je naraslo do veličine oraha. Rekao je: "Daj mi da to opet pregledam, brate Branhame." Rekao je. "Oko tri meseca, ako to nastavi rasti, to mora izaći napolje." Dobro, onda mi...

61 Ali upravo pre toga, imam nešto da vam kažem. Zaboravio sam to. Jednog dana sam došao tamo, iz kuće i došao sam unutra da nešto uradim i okrenuo sam se i otišao napolje. A ja sam rekao: Ona je rekla: "Možeš li otići do grada sa mnom, Bill?"

Rekao sam: "Ne baš sada, draga."

I ona je rekla: "Šta ćemo uraditi što se tiče Becky, toga i toga?"

Rekao sam: "Pa, draga, ja ne znam baš šta da uradimo."

62 I onda se nešto pojavilo, ona je bila toliko nervozna da se jedva

sede ovde sada koji su bili prisutni kada se to dogodilo.

23 I sada, onda, spuštajući se, morao sam se zaustaviti u Coloradu da posetim neke od svojih prijatelja tamo, neke propovednike. Ja sam vodič u Koloradu i vodio sam ih na izlet u lov. Dvojica ili trojica od ovih ljudi, troje ili četvoro, petorica njih sede sada prisutni da znaju ovo. I bilo je strašno suvo u Koloradu ove godine, kao što je bilo po zemlji. I požari su bili jako...biće jako loše, tako da su odgodili sezonu lova na neko vreme.

Ali dok smo bili tako gore, pojavio se problem da je tamo stizala snežna oluja. I opasno je biti u planinama u to vreme, jer sam nekada video da ne možete videti ni svoju ruku pred sobom, satima za satima, i trideset stopa snega se svalilo napolju baš odjednom samo u nekoliko sati, baš na vas. Vi poginete. Tako sam rekao svojoj braći tog jutra kada smo odlazili, rekao sam: "Sada snežna mećava..."

24 Praktično stotinu ljudi ili više su bili nazad iza nas. I idu džipovi, kamioni i sve ide baš ravno napolje, jer su oni znali šta će se dogoditi. Niko nije ostao iza, nego sam kauboj tamo nazad, koji prezimljava tamo.

I samo je nas nekoliko, jedini terenac koji je ostao. I pitao sam braću. Rekli su: "Mi ćemo ostati." I onda: "U redu," rekao sam: "Sada budite spremni." I izašli smo i uzeli... Metodistički propovednik i ja smo otišli i uzeli nešto više hleba i stvari tako smo to mogli naći, bilo je oko trideset milja tamo i nazad. Tako smo se vratili, brat John i oni koji sede ovde, oni su to čuli i otišli su; oni su se izvukli na vreme, tako je snežna oluja udarila. Ali mi smo trebali ostati, i ja sam išao u Tucson na sastanak i nazvao sam ženu i rekao joj da ćemo... Ako ne bih došao tamo, neka me neko drugi zameni.

25 I sledećeg smo jutra krenuli napolje. Rekao sam: "Sada, prvo," bilo je stvarno oblačno: "Vi čujete kako pada kiša, ili nešto, vratite se nazad u taj kamp koliko god brzo možete, jer kroz deset, petnaest minuta, nećete ponovo videti put nazad." I imao sam ljude nameštene, i išao sam gore preko vrha grebena, hodajući gore, pokušavajući poterati jelena dole k njima.

I ja sam nekoliko dana pre toga testirao svoj nišan dole u Tucsonu, vraćajući se tamo gore, malo se to poremetilo u desno. Upucao sam velikog jelena kojeg sam tražio mnogo godina i to ga je pogodilo previsoko, i on je umro tamo dole i ja ga nisam mogao pronaći, vreme se počelo pogoršavati.

26 Pomislio sam: "Otrčaću gore i pogledati." I kada sam stigao gore na vrh planine, primetio sam da je kiša počela, susnežica je padala i velike pahulje snega, veličine srebrnog dolara, baš pokrivaju svuda, i vetrovi uvijaju.

Znao sam da su svi onda bili u begu nazad u kamp. Pa, čekao sam nekoliko trenutaka i pomislio: "Nikad neću moći pronaći ovog jelena po ovakvom vremenu, po ovakvoj oluji."

Tako smo dalje nastavili, krenuli niz planinu, samo sam mogao videti oko deset stopa ispred sebe. I oko... Bio sam oko četiri milje ili više da stignem do mesta. Znajući, došao sam niz planinu, poznavajući prostor tako dobro, jer sam čuvao stado goveda tamo godinama i godinama. Dolazeći niz planinu, došao sam oko pola milje od prevoja, gde je ukrštanje poput ovoga, preko puta ranča i gde sam ja bio. I tamo je bio...

27 Osećao sam to strašno breme. "Plakao sam. Molio sam se. Ispovedao sam. Šta mogu učiniti? Šta je to što sam učinio?" Kao da učinite nešto jako loše, kao da povredite nekoga i znate da to morate ispraviti. Oko čega sam bio osuđen? Nisam znao. Rekao sam: "Gospode, kada bi mi Ti to samo otkrio, ispraviću to. Ali šta sam ja činio nego stajao i propovedao i radio sve što sam znao raditi? I pokušavao sam živeti čisto, jasno i baš prema Tvojim Reči. Šta sam učinio?" I još uvek taj teret ne želi popustiti, godinu za godinom. Razmišljao sam o tome na planini toga jutra i krenuo sam dole.

28 Dan pre toga je bila moja godišnjica, takođe, moja žena i ja smo bili venčani dvadeset godina pre toga. I nikada nisam bio kući na našu godišnjicu. I ja uvek odem na planinu, malo mesto gde ima nekih topola. Prve godine kada smo bili venčani, nisam imao dovoljno novca da je odvedem na medeni mesec, na mali izlet i onda da odem na izlet u lov takođe, tako sam uzeo svoju ženu na izlet u lov za medeni mesec. Tako to je izgledalo kao, nekako uzimajući to oboje u isto vreme.

I sećam se, mali mladić, ja bih je uzeo i podigao preko debla i stvari. I mi bi otišli na malo mesto, i uzeo sam njenu sliku i to je uvek nekako lepo. Razmišljam o tome, i razmišljam o njenoj crnoj kosi i kako je bila lepa, i sada je sada i samo nekoliko godina joj je to učinilo.

Pomislio sam: "Verujem da ću ići tamo gore, ali to je preteško." Sneg je bio pretežak onda.

Znao sam da moram stići, jer su prognozirali jaku snežnu oluju na putu. Objavili su to preko radija po naciji. Ne znam sedi li Tom Simpson ovde ovoga jutra, ili ne. Dolazeći dole iz Kanade, rečeno mu je preko radija da čak ni ne prolazi kroz tu državu uopšte. Svi su rekli: "Nemoj ići kroz to. Idi drugim putem, jer se strašna mećava širi okolo."

29 I krenuo sam niz planinu, razmišljajući o tome, i oko deset sati ujutro. I odjednom, jasno kao što čujete moj glas, glas je rekao: "Stani, okreni se i vrati se nazad."

Sada, ovo ne bih mogao reći među ljudima koji su nevernici. Vi to

Rekao sam: "Ali ja sam obećao, obećao sam da neću to učiniti."

55 Od onda sam mislio: "Znaš, jednom je David bio vođen upravo do mesta gde je Joab ležao...ili gde je kralj Saul ležao. I Joab mu je rekao, kaže: "Gospod ga je predao u tvoje ruke." Ali on je rekao: "Ne dao Bog da dotaknem Njegovog pomazanika." Vidite? Vidite, morate paziti kada date obećanje.

I onda sam rekao: "Obećao sam Bogu da to neću učiniti, tako da neću."

Rekao sam: "Majko, uzmi svoju decu i vrati se nazad u šumu. Neću ti smetati. Ti si u mojim rukama, ne bi mogla pobeći kada bi morala. Ali neću te povrediti. Nastavi dalje u šumu." I oni su se vratili upravo nazad, baš oko mene. I ja sam stajao tamo. I pomislio sam: "Šta je ovo? Neobična stvar."

56 Ja sam prirodnjak. Ja posmatram Boga u prirodi, zalazak sunca i izlazak, to je smrt, život, sahrana, smrt i ponovo uskrsnuće, sve. Poput drveta kako Job kaže u vezi skrivanja u grobu: "On će me čuvati u skrovitom mestu." I videti kako biljni sok napušta drveće i ide dole u grob od korena i vraća se nazad gore u proleće, uskrsnuće. Sve govorio o životu i uskrsnuću.

57 I dok sam stajao tamo gledajući ih, oni su prišli bliže, bliže. Onda su se oni okrenuli i odšetali u šumu. I ja sam samo stajao tamo, baš zanemio, kao.

I kada su oni otišli glas je ponovo progovorio, sunce mi je sijalo na leđa, rekao: "Setio si se svoga obećanja, nisi li?"

Rekao sam: "Da, Gospode, setio sam se svoga obećanja. Znam da si to Ti. Ne mogu Te videti, Gospode, ali Ti si ovde negde." Rekao sam: "Ne vidim Te, ali čujem tvoj Glas. Ja znam da si Ti ovde."

Rekao je: "Držao si svoje obećanje, setio si se svoga obećanja. Ja ću se setiti svoga, takođe." Nikada te neću napustiti niti zaboraviti."

O, moj, nisam se od tada isto osećao! Sišao sam s planine. Celo popodne, vizija za vizijom se pojavljivala, događala. Spustio sam se dole. Čini se kao da je sve drugačije od onda. Teret je nestao.

58 Otprilike kada mi je prvi put došla služba, sa osećajem ljudske ruke, šta je to bilo, bio je život u njima i znamo kako je to išlo.

Jedne noći, u Kaliforniji, sedeo sam s porodicom Malicki, brat Moore se seća brata Browna, porodica Malicki. I mala dama je imala bolnu belu nogu od rođenja. I rekao sam joj da ispruži ruku i rekao sam: "Tu je to, vidiš vibraciju toga. Vidite?" I rekao sam: "Ti, ti ćeš imati bolnu belu nogu." Rekao sam: "To već deluje u tebi." I ona je skoro izgubila svoj

I dok sam stajao tamo, čuo sam škripanje žbunja i nekako sam podigao svoju glavu, s crvenom košuljom na sebi, i s crvenom trakom oko svog šešira, crvenom maramom zavezanom oko jednog od ovih zapadnjačkih šešira. I pogledao sam, i ovde su stajale dve, tri srne stojeći baš pored mene, baš hodajući tamo gore, a ja u crvenom. I sve to pucanje tamo gore, sto muškaraca, pucali su četrdeset puta pretpostavljam, zašto, sigurno, oni su se raštrkali upravo sada. Ali oni nisu. Oni su samo stali i gledali u mene.

52 I dobro meso, dva dorašla laneta i jedna velika srna. I nešto mi je progovorilo: "Tamo je srna za brata Evansa, jedna za brata Welsha i jedna za metodističkog propovednika. Tamo je upravo ono što Gospod Bog daje tebi sada. Oni ne mogu pobeći. Nema načina da pobegnju." Imao sam pušku koja mi je visila na ramenu upravo ovde. I pre nego su se oni čak mogli okrenuti, ja bi ih mogao sve troje ubiti, vidite, tako, pre nego su se čak mogli pomaknuti. Oni su bili upravo u mojim rukama. I ja... I pomislio sam: "Tamo su oni, baš troje. Lako ih je otkotrljati nizbrdo ovde i onda ih odneti tamo napolje." I pomislio sam. "To bi bilo jako lako. Tamo je troje, onda bismo mogli ići kući od tamo, izaći i otići s planina." I dok sam gledao u njih tamo, oni su tamo stajali, gledali u mene, baš mirni, oko petnaest metara, dvadeset. Pa, samo sam stajao mirno.

53 I ne znam idete li vi momci u lov na jelene, ili ne, ali oni su neobični, kada oni ne... Oni nisu sigurni, nameste noge ovako, idu... [Brat Branham gazi nogama u stavu i onda ih premešta.- Urednik]

I onda su me gledali. Pomislio sam: "Dobro, tamo je. Jedina stvar, samo da prebacim pušku i oni su gotovi."

I onda sam se setio da sam obećao Bogu da to neću učiniti. I zapamtio sam to." I pomislio sam: "Ne, ne mogu to učiniti." To nije ispravno. Obećao sam Bogu da neću to učiniti." I kada date obećanje vi ostanite s time. Bog očekuje od vas da hoćete. I onda sam pomislio: "Dobro, baš savršeno u mojim rukama, ali ipak ja sam Mu obećao da neću to učiniti."

54 Rekao sam: "Nastavi, majko, uzmi svoje bebe i idi u šumu, uživaj. Volim ovo, takođe. Vi ste mi u rukama, ali vas neću ubiti." I oni dolaze malo bliže. O, kako je to neobično za srne. I oni bi me pogledali, znate, i okrenuli svoju glavu. I ja stojeći tamo, obučen u crveno, s puškom u svojoj ruci. I oni su došetalili toliko blizu da su skoro mogli... Mogao sam ih hraniti iz ruke. I oni su samo njušili tamo okolo, nekoliko trenutaka, okrenuli se, hodali malo nazad. Oni su se zaustavili i ponovo vratili.

Nešto je nastavilo govoriti: "Oni su ti u rukama. Oni su ti upravo u rukama. Gospod ih je predao u tvoje ruke.

morate reći samo vernicima, i onda, jer ovo, nevernici to neće nikada razumeti. Morate imati duhovan um da razumete duhovne stvari. Reč je duhovna. Interpretirana je duhovno. To je Božija Reč. I ja sam stao i pomislio sam: "Ako se vratim tamo gore, još pola milje nazad gore, oluja besni kao da je..."

30 I David Wood mi je napravio sendvič, i to je bilo! Mislim da mi je uzvratio što sam njegovom tati napravio jedan, jednom. Mi nismo imali ništa osim luka, i meda, i hleba, a ja sam to sve zajedno stavio, napravili smo si sendvič. I on to skoro nije mogao jesti. I mislim da mi je uzvraćao za to, tako je on stavio... Nisam znao sve vrste šta je on... I hodajući gore planinom, kiša je padala tako jako, pokvasilo je to, a to je bilo samo u jednom velikom smotuljku. Mislio sam: "Dobro, ja ću to pojesti i čekati."

Dok sam stajao tamo misleći: "To nije bilo ništa. Samo sam umislio. Bio je vetar, moguće, duvao je, probijao se kroz ta drveća." I počeo sam hodati dalje. Baš nisam mogao hodati. I mislio sam: "Pa, verujem da ću se vratiti nazad."

I čuo sam To ponovo. "Vrati se tamo odakle si došao." Reklo je to. Ja sam krenuo planinom, stao. I pomislio sam: "Možda ja..." Uplašio sam se vratiti nazad tamo gde sam bio jer su vetrovi bili toliko strašni.

Ponekad nas Bog navede da uradimo stvari koje se čine jako opasnima i izvan reda. Šta je s Mojsijem s tim štapom, idući dole da zauzme Egipat? I sve što tako nalazimo da Bog traži nemoguće, vidite, tako da On čini nemoguće, da čovek zna da to nije on, to je Bog koji čini to.

31 Vratio sam se na vrh planine ponovo, tražeći put kroz duvanje i uvijanje drveća. I seo sam dole i uzeo svoju pušku i čuvao cev da ne postane...gore tako. Medvedi trče u to vreme. Tako sam stavio cev pod svoju majicu ovako i seo dole na trenutak. Pomislio sam: "Šta ja radim sedeći ovde?"

"Bog deluje na čudesne načine izvršavajući Svoja čuda. Oni zaobilaze shvatanje telesnog uma. Oni nikada neće uhvatiti ni tračak toga. I dok sam išao ponovo gore i seo dole, sedeći tamo razmišljao o Bogu. "Pitajući se zašto sam se vratio." Mislio sam: "Moj, u vreme kada stignem do dna planine, oluja postaje sve strašnije sve vreme, zatrpavajući, ne biste mogli videti jako daleko ispred sebe." A sada, ako vi...

32 Ne morate verovati ovo, ali ovo je istina. Glas mi je progovorio i rekao: "Ja sam Gospod Bog. Ja sam stvorio nebo i zemlju. Priroda mi se pokorava.

I onda sam seo tamo na kratko, skinuo svoj šešir. I taj Glas, negde, nisam Ga mogao videti. Jedina stvar, mogao sam Ga čuti. Bio je tamo u

tim drvećima, negde. Pomislio sam. Uglavnom vidite to Svetlo o kojem svi vi znate, uglavnom je to tamo, ali sam gledao svugde i nisam mogao videti to Svetlo. Rekao sam: "Gde si Ti, o Bože, moj Stvoritelju?" Pogledao sam okolo. Nisam Ga više mogao čuti, čuti Njegov Glas. Čekao sam nekoliko minuta.

On je rekao: "Ja sam Gospod Bog koji te je naveo da izgovoriš veverice u postojanje." I svi vi znate o tome. I tako Bog mi pomogao, s ovom Biblijom ispred sebe, na ovo jutro Dana zahvalnosti, ako to nije istina, Bog me može pogoditi smrću na bini sada. Vidite, to je tačno. On je još uvek jednako Stvoritelj, Bog koji je mogao pribaviti ovna za Abrahama, može pribaviti. On je još uvek Jahve-Jireh. Gospod može pribaviti!

33 Gde je Abraham dobio tog ovna? Gledajte, tri dana puta od civilizacije, gore na vrh planine gde nema ni vode ni ičega. I on je imao potrebu za ovnom i tamo je bio ovan zapetljan u pustinji, svojim rogovima. I Abraham je otišao okolo i podigao kamen, svugde tamo okolo da napravi ovaj oltar, ali Bog i dalje ostaje Jahve-Jireh, Gospod će pribaviti za Sebe, to.

Šta god je On obećao, to On može učiniti! To je ta Reč u Mateju tamo, mislim, Marku 11:22: "Ako kažete ovoj planini." Nikada to nisam mogao razumeti. Znae priču o tome.

I tako mi pomogao, to je istina. On je rekao: "Ja sam onaj koji je to pribavio, te veverice," On je rekao. Sada kada... Slušao sam ponovo da vidim šta će On reći. Ništa se nije zaustavilo, vetar je duvao, nastavio. Moram se ugristi jer...

34 Dozvolite mi da vam kažem nešto. Pravi duhovni um je jedan korak od ludila. Jeste li znali to? Naučno istraživanje će vam to reći. Ovde ste vi ovde dole spori i krhki, i onda se podignete malo više duhovno, onda ste otprilike ovakvi, onda idete do toga da ste kao tupa sekira i onda do brušene britve. Sada znate na koju biste stranu tamo pali. Ako bi čovek pokušao podići sebe tamo gore, on bi sigurno išao pogrešnom stranom. Ako ga Bog podiže tamo gore, on je daleko iznad prosečne osobe. To je gde vizije i stvari prodiru. To je gde je Kraljevstvo Božije. Pesnici, proroci, svi su bili smatrani neurotičarima.

35 Sam Isus je bio nazivan ludim čovekom. Kažu: "Mi znamo da si Ti lud i da imaš đavola." "Lud" znači "mahnit". Pogledajte na sve pesnike i proroke kroz doba, bili su smatrani takvima, da izuzetno pokušava... Pokušate, ako se pokušate staviti tamo gore, vi ste otišli, nikada to nećete uspeti. Potrebna je Ruka koja se pruža iz Slave da vas zadrži na tom rubu tamo, između ispravnih i pogrešnih stvari. I stojeći na tim rubovima je gde vi gledate preko u Beulah zemlju.

kako je bilo u severnoj šumi kada smo išli gore u Adirondack. I uvek idem tamo gore, svakog 23. oktobra, kada sam tamo gore.

48 I tamo je ona bila. I ja sam spustio svoju pušku dole, pogledao tamo. Zastao sam na trenutak i pognuo sam glavu. Vratio sam pogled i ona je još uvek stajala tamo sa svojim ispruženim rukama. I pomislio sam: "Sigurno nisam izgubio razum." Pogledao sam ponovo. Pomislio sam: "Zašto bi ovo bilo?" Ovde sam bio mladić. Pogledao sam na svoje ruke i rekao sam ja... "Gospode moja odgovornost u svetu da donesem Tvoju Poruku, sigurno je ovo nešto što mi se dogodilo." I pogledao sam ponovo i onda je to samo iščezlo.

I podigao sam svoju pušku i stavio je na ramena. I rekao sam: "Možda mi to Ti daješ da znam razlog, to joj lomi srce kada moram...kada dođem i odem loviti i te stvari."

49 Ali dok sam nastavio hodati dalje, skinuo sam šešir ponovo. I rekao sam: "Bože, znam da si Ti ovde." Ne postoji sumnja u mome umu da si Ti ovde. I ja Ti verujem, svaku Reč. Ti činiš da sunce sija dole na moja leđa. Ti si taj koji činiš ove stvari. Ti si Stvoritelj. Ja sam bio tako spor, čini se kao da me je strah uhvatiti se. Bojim se da ću učiniti nešto pogrešno." Rekao sam: "Postoji jedna stvar koju ću Te zamoliti da učiniš. Makni teret s moga srca. Ne postoji potreba da ja više ispovedam, jer sam pet godina neprestano plakao Tebi. Šta sam ja učinio? Reci mi šta je to."

50 I hodao sam malom gorom onda, baš blizu mestu gde sam trebao stajati na nekoliko minuta, baš da zahvalim Bogu za svoju ženu i za uspešan brak koji nam je Bog dao i ljubav koju smo imali jedno za drugo ovih godina i za našu decu. Ja to činim svakoga 23. oktobra. I tamo je bila mala topola, oko, o, dvadeset i pet centimetara uska, ovaliko se uzdigla i nastavila dalje, skoro kao L i nastavila gore. I baš dok sam hodao gore gorom, oslabio sam i samo sam se naslonio na to drvo, tako.

I mogao sam čuti nešto kako tapka po lišću na trenutak. Sada, lišće se osušilo, u vreme kada sam tamo hodao tamo, oko tristo ili četiristo stopa. I onda sam gledao i voda je padala iz mojih očiju, kapala, kroz sedu bradu dole po tlu. I rekao sam: "O Bože, kakav sam ja propalica." I stojeći tamo u tom stanju. Rekao sam: "Verujem da ćeš joj biti milostiv." Rekao sam: "Ja nisam dostojan da tražim milost." Rekao sam: "Jednog dana, znam da postajem sed i moram ići, Gospode."

51 I pretpostavljam da ljudi misle da je to ludo, ali ja nađem Boga napolju na tim mestima. To je gde je to meni stvarno. Ja... I to je toliko stvarno koliko je upravo ovde, i iskreno, malo više, jer, vidite, vi svi, deo. Tamo, izgleda kao da stojim s Njime sam, razgovarajući ni sa kim osim s Njim.

može razdvojiti ove oblake i učiniti ono što si Ti učinio ovde." I toplo sunce je sijalo dole, sušeći moju košulju i para je izlazila iz toga. I rekao sam... Velika katedrala, prašuma, znate. I rekao sam: "Verujem da ću hodati ovim putem onda, Gospode, ako Ti nemaš određeni smer. Želim otići tamo gore i stati na nekoliko trenutaka za malu uspomenu mojoj ženi za naš prvi i jedini medeni mesec, znate, na koji smo ikada imali priliku ići. I ja sam je poveo na izlet u lov i ovde sam ove godine ponovo, loveći s ovom braćom, a ona dole u Tucsonu pokušava održati stvari kako treba."

45 I krenuo sam da hodam kroz tamo dole i počeo sam razmišljati. Sada ovo će zvučati jako smešno. I ja ću požuriti, jer znam da vam služba počinje za oko deset minuta. I tako hodao sam dole uzduž kroz to i razmišljao sam: "O, pitam se zašto mi nikad nije rekla ni reč o odlazanju svuda?" I ovoga jutra vam želim reći šta se dogodilo, u nekoliko trenutaka. Ja-Ja...

Svaki čovek mora ovo misliti. Mislim da ne postoji žena na svetu poput moje žene. Ona je baš divna osoba, mala svetica, ostaje kući. Ona je uvek imala moju odeću spremnom. I ja bi bio napolju, odlazio na putovanja, sve, došao unutra, govorio, zezao je malo, govorio: "Ja sam ti muž. Jesi li ti moja žena? I tako, poljubio decu, kleknuo dole i molio, i obukao se, držao se da ne izgubim razum, skoro, od gužvi i stvari, odlazio i išao pecati ili loviti, daleko od nje. Ona je to sve morala nositi sama, sama.

46 Onda sam pomislio: "Pa, možda kada sam kući, jedina stvar koju uvek...jedina stvar koju znam je Bog i Njegova Reč. I ja neprestano govorim o Tome." I išao sam tamo gore pojavila mi se misao govoreći: "Pa, možda te ona pusti da odeš jer to onda udalji ljude i tako dalje na taj način. I ona može biti malo više u miru kada ti odeš." I počeo sam usvajati tu misao. Otišao sam: "Aha," tako, i kada jesam, video sam brkove na licu, skoro nedelju dana stare, i bili su više nego pola sedi. Mislio sam: "Bill, ti si samo...ti znaš kuda ideš. Ti ideš baš napolje sada, vidiš, i ti stariš. Već si prešao tu oznaku pedesete." Tako, ja sam samo razmišljao tako, nastavljajući dalje sa svojom puškom koja je visila niz rame, nastavljajući tako hodati.

47 I odjednom se nešto dogodilo. Činilo se kao, u svakom deliću, bio sam ponovo dečak. Ne znam šta se mentalno dogodilo, ili šta je to bilo. I pogledao sam, stojeći ispred nje, i tamo ispred mene, i tamo je ona stajala baš onakva kakva je bila kada sam je oženio. Spustio sam svoju pušku. Protrljao sam oči. Pogledao sam je i ona je ispružila ruke ovako, pogledala me. Pognuo sam glavu dole.

Jer sam išao tamo gore za malo sećanje na našu godišnjicu, stojeći pored tih drveća, mnoštvom malih drveća tamo gore, topole, baš onako

Onda u taj isti čas, ponovo je progovorilo u to isto vreme, sedeći tamo gore. On je rekao: "Ja sam onaj koji je stao na brodu te noći i učinio da vetrovi i talasi prestanu." Rekao je: "Ustani na noge i ukori ovu oluju i ona će se pokoriti upravo onome što kažeš." To je bila ta nadolazeća treća faza službe. To se pokretalo godinama. Izgleda kao da je tamo nešto što drži zabrinutim, mislim: "O, ne..." Ali to je tačno šta je On uradio. I ovo je ponovo On, to je upravo Njegov Duh ponovo, baš tačno.

36 Ali imao sam toliko telesnih imitacija jednu za drugom, plaši me samo i razmišljati o tome. Jer imaćete to, baš sigurno koliko svet. Uvek postoji pomešano mnoštvo. I ta telesna imitacija mora To slediti. To se radilo u Njegove dane, to se radilo u Mojsijeve dane, to će raditi u svakome danu. To će raditi u ovome danu kada Duh Sveti pokušava da učini posao. Ali još uvek, ako je osoba duhovna, telesna imitacija samo uvećava Onu pravu, Tu istinsku Božiju stvar.

37 I stojeći tamo, u to vreme, ustao sam i rekao: "Gospode, Bože, veliki Stvoritelju prirode, verujem da si to Ti koji govoriš. Ni jedan put mi Ti nisi pokazao nešto što je bilo pogrešno i ni jednom mi nisi dozvolio da kažem ništa osim onoga što se ispunjava."

Rekao sam, dakle: "Tako, govorim ovoj oluji koja besni, idi na svoje mesto. Vрати se, ostavi ovo na miru." I zapovedio sam da sunce sija sledećih četiri dana dok ovi ljudi ne pokupe svoje trofeje i da im mogu pomoći da ih pokupe i otići s ovih planina.

I Gospod Bog, koji je moj pravedni Sudija ovoga jutra, ta kiša i stvari koje su se uvijale, za trenutak vremena nije bilo ni malo toga. Pogledao sam i došao je vetar s druge strane, preko vrha planine i podigao ove oblake ovako. Kroz samo nekoliko trenutaka, sunce se probilo, baš kroz vrh i sijalo je baš dole, onoliko lepo koliko je moglo biti.

38 Baš na isti način kako je to učinilo u Nemačkoj. Sećate se priče u Nemačkoj. Kada, te veštice, petnaest s jedne strane, sekle, uzele su makaze i sekle perje, usmeravajući to prema ovde i stajale su tamo prolazeći kroz svoje vraćanje i rekle su da će oduvati šator s trideset hiljada ljudi. I brat Arganbright je stajao tamo. I evo oluje i oblak dolazi upravo gore. Stajao sam tamo pored brata Lowstera. Mnogi od vas ga znate, Amerikanac - rođen kao Namac ovde koji je moj prevodioc tamo. I on je stajao upravo tamo. Rekao sam: "Nemoj prevoditi ovo." Ali rekao sam: "Gospode Bože, Ti si mi dao viziju i poslao me u Nemačku. Ove veštice su podigle ovu oluju. Ti si Bog kreacije, neka bude znano da si Ti Bog!" Niko osim onih koji su mogli razumeti Engleski i nije ih bilo dvanaest tamo koji su znali o čemu sam govorio.

Upravo tada se šator počeo dizati ovako, s trideset hiljada ljudi pod njim, skaćući gore dole ovako, spustio se dole i oblaci i grmljavina su se

bukom udaljili. U manje od pet minuta, sunce je sijalo upravo dole, kada je oko petnaest hiljada Nemaca došlo Gospodu Isusu Hristu. On je još uvek Bog. On je upravo Bog onoliko koliko je On uvek bio.

39 Dobro, dok sam stajao tamo na toj planini. Izlazeći oko četiri dana posle, svako ovde zna istinu, ni jedan oblak nije bio na nebu, od tog časa četiri dana.

Kada sam došao dole i izašao, otišli smo kupiti gorivo kada smo se spustili s planina, rekao sam: "Bili smo dosta suvi."

Rekao je: "Da, bilo je suvo." Kaže, on je rekao: "Očekivali smo oluju neki dan, dolazila je, ali ne znamo, stvar se zaustavila." Vidite?

Dalje sam nastavio dole do druge strane Colorada, zaustavio se da uzmem benzina. Billy Paul, moj sin tamo iza, bili smo zajedno. Rekao sam: "Hajde samo da vidimo je li se to zaustavilo ovde dole."

I ja sam se dovezao. Rekao sam: "Dobro jutro," tako smo počeli pričati s čovekom.

On je rekao: "Dobro jutro." I on...

Rekao sam: "Zaista je predivan dan."

On je rekao: "Da, staro sunce izlazi, ponovo je vruće." Rekao je: "Sigurno nas je palilo ovo leto."

I ja sam rekao: "Da." Rekao sam: "Pa, tako je širom nacije."

On je rekao: "Da, razumem."

I ja sam rekao: "Skoro dolazi vreme za vaše oluje."

On je rekao: "Znaš šta?" Rekao je: "Sve novine, radio i sve ostalo je najavljivalo da dolazi oluja neki dan. I došli su oblaci i počela je oluja. I odjednom, ne znamo šta se dogodilo tome, to se sve povuklo."

40 On je još uvek Bog onoliko koliko je On uvek bio. Ali kako bi čovek mogao reći ove stvari osim ako mu Bog ne kaže prvo da to kaže? Vidite, ne pod utiskom, nego vi znate šta govorite, onda to činite. Ali čekajte, nemojte pokušati reći: "O, to je način! Mnogi ljudi, mislim i darovi Božiji... Čekajte dok znate da je to, da znate da je to Bog. Vidite, čekajte dok dođe Glas i vi Ga čujete i znate Ga, vidite Ga, onda možete reći: "To je TAKO GOVORI GOSPOD." Ako to nije "TAKO GOVORI GOSPOD," onda je to vaš utisak, to je ono što neko drugi misli. Ljudi mole ljude: "Reci ovo za mene. Učini ovo za mene." Kako vi to možete učiniti, ako ste iskreni s Bogom, dok vam Bog prvo ne kaže? Kako bih vam mogao reći: "Tako govori Jack Moore," a Jack Moore mi ništa nije rekao? Vidite? To mora prvo doći od Boga, ne utisak. To mora biti Bog i onda će se to dogoditi, jer to je onda TAKO GOVORI GOSPOD.

41 Sada, neće to svako imati. Ne, gospodine. To neće biti tako. Nikada to nije bilo tako. Nikada to neće biti tako. Bog se bavi pojedincem. On se bavio u danima Noja. On se bavio u danima Jošue. On se bavio u danima Mojsija. On je uvek. On nije nikada stvorio sistem. To je bio pojedinac, jer dvoje ljudi nisu jednaki, nikada. Vidite, On nikada nije činio više. Ali nije svako morao biti Mojsije. Oni to nisu razumeli; oni su samo sledili. I Duh Sveti, ako je čovek pomazan od Boga usmeriće vas da sledite Duha Svetog i Bibliju jer je On taj koji čini ove stvari, Isus Hrist u obliku Duha Svetoga deluje u ljudima.

42 Stojeći tamo, počeo sam hodati nazad tamo dole. Stao sam tamo. Plakao sam. Nisam si mogao pomoći, kada sam video šta se dogodilo upravo tamo u trenutku.

I braća tamo gore, sada koliko je bio tamo, neko ovde? Znam da su Fred Sothmann i oni ovde, bili su tamo gore, ne, Fred je sa mnom bio na drugome mestu. Ima li nekoga ovde ko je bio tamo gore? Je li brat Banks Wood i oni, već ovde? Je li iko ovde osim Billy Paula ko je bio tamo gore? Ti momci su upravo otišli, da, brat Wood i brat Taylor ili zaboravio sam ime drugoga brata, njih četvoro ili petoro je stajalo tamo. Ova braća ovde, brat Martin je baš otišao, otišao je dan pre zbog toga što je dolazila oluja. Svi se vi sećate oluje, prenos radija, oni su rekli da je dolazila. [Brat kaže: "Mi smo to susreli." - Urednik] Sada, šta kažete? Vi ste to susreli. [Mi smo to susreli."] Vi ste to susreli.

43 Onda, a sada primetite. Stojeći tamo, mislio sam: "Dobro, mislim da ću ići nizbrdo."

I dao sam zakletvu Bogu, pre nekoliko godina, idući s poslovnim ljudima Punog Evandjelja, da neću loviti divljač za nekoga drugoga, osim ako nije hitno. Baš neću to činiti.

I, da, je li brat Jack Palmer, je li on ovde? Brat Jack, on je bio iz Georgije, on obično dolazi ovde gore. On je stajao tamo. I noć pre, on je rekao: "Brate Branham, uhvati mi jelena."

44 I, moj, ja sam samo klimnuo glavom, znao sam da sam se zakleo da to neću činiti, pre četiri ili pet godina, jer sam te godine ubio devetnaest losova sam. Baš za te poslovne ljude koji sede okolo i ugovaraju svoje poslove. Ja bi morao ići napolje i ubijati njima divljač. I to se nije činilo... kao da me stave među ubice, ali ja to ne bih učinio. Poveo bi ih tamo gde ih ima, ali ja ne bih upucao to. Tako, obećao sam Bogu da neću učiniti to.

Tako sam onda dobio...napustio sam mesto, vraćajući se, krenuo nazad nizbrdo i Glas mi je progovorio i rekao: "Zašto ne bi prošetao sa mnom?"

I rekao sam: "Gospode Bože, ako si to Ti, znam da samo ruka Božija